

UZASADNIENIE			
	wyroku z dnia 25 maja 2020 r.		
	Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1216/19
	<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>		
	1. USTALENIE FAKTÓW		
	1.1. Fakty uznane za udowodnione		
	Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli

			czynu przypisano)	nie
	1. 2.	Ł. C.	<p>W dniu 1 grudnia 2018 r. oskarżony jechał samochodem marki M. (...) nr rej. (...) wraz z M. K., samochodem kierował M. K., oskarżony siedział na przednim siedzeniu pasażera, innych osób w tym pojeździe nie było. Około godziny 17-ej przejeżdżali przez miejscowość K., poruszając się ul. (...). M. K. potrącił przechodzącą przez jezdnię H. K., która upadła na jezdnię i jak się później okazało poniosła śmierć na miejscu. M. K. zdenerwował się, przestraszył odpowiedzialności karnej, tym bardziej, że spożywał wcześniej alkohol. Oskarżony postanowił pomóc mu uniknąć odpowiedzialności karnej za spowodowanie tego wypadku. Wraz z M. K. postanowili podać, że kierowcą tego pojazdu w chwili potrącenia pokrzywdzonej była żona M. J. K. J. K. przybyła na miejsce zdarzenia przed policjantami, uzgodniła z mężem,</p>	

że przyzna się za niego do spowodowania wypadku drogowego. Około godziny 17.10 na miejsce zdarzenia przybyli funkcjonariusze Policji A. S. i A. P.. Policjanci po wstępnym ustaleniu skutków zdarzenia i upewnieniu się, że na miejsce przybyli ratownicy medyczni przystąpili do ustalenia sprawcy zdarzenia. Przy prawej krawędzi jezdni stał samochód marki M., który miał rozbity przód pojazdu. Przy samochodzie tym stali M. K., J. K. i oskarżony. Na pytanie policjantów o to kto kierował pojazdem M. w czasie wypadku, J. K. stwierdziła, że była to ona. Oskarżony potwierdził tą okoliczność. Stwierdzenie to spowodowało skierowanie uwagi policjantów na J. K., którą poddano badaniu zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu o godzinie 17.24, podczas gdy M. K. nie był początkowo badany pod tym względem i został przebadany dopiero o godzinie

19.58. Ponadto J. K. została zatrzymana o godzinie 20.40 jako podejrzana o spowodowanie przedmiotowego wypadku. Oskarżony został przesłuchany w dniu 1 grudnia 2018 r. jako świadek, składając zeznania mające służyć za dowód w prowadzonym postępowaniu karnym o sygn. PR 2 Ds. 1724.2018 został prawidłowo uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań przez przesłuchującego go funkcjonariusza Policji. Oskarżony zeznał nieprawdę co do osób podróżujących samochodem marki M. (...) nr rej. (...), osoby kierującej tym pojazdem w chwili wypadku drogowego zaistniałego w dniu 1 grudnia 2018 r. w K. na ul. (...), w szczególności podał, że samochodem kierowała J. K., podczas gdy w rzeczywistości nie było jej w przedmiotowym pojeździe, a samochód prowadził M. K..

W dniu 2 grudnia 2018 r. oskarżony

został ponownie przesłuchany jako świadek w sprawie. Stwierdził, że w dniu poprzednim zeznał nieprawdę, samochodem marki M. w chwili zdarzenia kierował M. K.. Po wypadku M. K. był wzburzony, bał się odpowiedzialności karnej, uzgodnił z żoną, że ona przyzna się do spowodowania wypadku, on zgodził się potwierdzić ich wersję.

Złożenie fałszywego oświadczenia na miejscu zdarzenia i fałszywych zeznań przez oskarżonego utrudniło w pierwszej fazie ustalenie prawdziwego przebiegu zdarzenia. Jednak Policja dysponowała zeznaniami świadka J. S. złożonymi w dniu 2 grudnia 2018 r. o godzinie 9.35, który słyszał jak M. K. bezpośrednio po wypadku przyznał się do spowodowania przedmiotowego wypadku i ustalenie faktycznego kierowcy samochodu M. nie wymagało

			dodatkowych czynności.	
	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
	<p>Oskarżony w dniu 1 grudnia 2018 r. utrudniał postępowanie karne wskazując innego niż w rzeczywistości sprawcę wypadku drogowego i złożył fałszywe zeznania, które miały pomóc mu uniknąć odpowiedzialności karnej.</p> <p>Następnego dnia oskarżony odwołał fałszywe zeznania i podał okoliczności zgodne z faktycznym przebiegiem zdarzenia.</p>	<p>Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego,</p> <p>Zeznania J. S.,</p> <p>Wiarygodna część zeznań J. K.,</p> <p>Zeznania A. S.,</p> <p>Zeznania M. K.,</p> <p>Zeznania A. P.,</p> <p>Protokoły badania trzeźwości,</p> <p>Protokół oględzin miejsca,</p> <p>Protokół oględzin pojazdu, Karta medycznych czynności ratunkowych,</p> <p>Protokoły zatrzymania,</p> <p>Zeznania złożone przez oskarżonego.</p>	<p>k.324-325, 379v,</p> <p>k.38v-40,</p> <p>k.63,81-82,</p> <p>k.65v,271v-272,</p> <p>k.75-79,85,306,</p> <p>k.300v-301,</p> <p>k.8,9,</p> <p>k.10-11,</p> <p>k.12-13,</p> <p>k.32,</p> <p>k.37,50,</p> <p>k. 24-26,54-55.</p>	
	1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
	Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli	

			czynu przypisano)	nie
	1.	Ł. C.	Czyn z punktu I wyroku.	
	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
	1. oskarżony nie utrudniał postępowania karnego	Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego.	k.324-325,379v.	
	1.OCena DOWOdów			
	1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
	Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	1.	Wiarygodna część wyjaśnień oskarżonego, Zeznania J. S., Zeznania J. K. Zeznania A. S. Zeznania M. K. Zeznania A. P.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której przyznał się do popęłnienia zarzucanego mu czynu, a zwłaszcza złożenia fałszywych zeznań i odwołania ich następnego dnia. Ta część wyjaśnień oskarżonego jest logiczna, rzeczowa i znajduje potwierdzenie w zeznaniach J. S., wiarygodnej części zeznań J. K., zeznaniach A. S.,	

zeznaniach M. K.,
zeznaniach A. P.,
a także treści
zeznań złożonych
przez oskarżonego
(k.24-26,54-55).

Zeznania tego
świadka są
wiarygodne, gdyż są
logiczne, rzeczowe i
znajdują
potwierdzenie w
wiarygodnej części
wyjaśnień
oskarżonego.

Zeznania tego
świadka zasługują
na wiarę w tej części,
w której przyznała
się do utrudniania
postępowania
karnego, poprzez
fałszywe
stwierdzenie, że
kierowała
samochodem marki
M. w czasie wypadku
i współdziałania
oskarżonego w
próbie uniknięcia
odpowiedzialności
karnej przez M.
K.. Zeznania te
są w tej części
logiczne, rzeczowe
oraz znajdują
potwierdzenie w
wiarygodnej części
wyjaśnień
oskarżonego, w
zeznaniach J. S., A.
S., zeznaniach M.
K., zeznaniach A.
P., a także treści
zeznań złożonych
przez oskarżonego
(k.24-26,54-55).

Zeznania tego świadka zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach J. S., wiarygodnej części zeznań J. K., zeznaniach M. K., zeznaniach A. P., a także treści zeznań złożonych przez oskarżonego (k.24-26,54-55).

Zeznania tego świadka zasługują na wiarygodność, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach J. S., wiarygodnej części zeznań J. K., zeznaniach A. P., a także treści zeznań złożonych przez oskarżonego (k.24-26,54-55).

Zeznania tego świadka zostały uznane za wiarygodne, gdyż są logiczne, rzeczowe oraz znajdują potwierdzenie w wiarygodnej części wyjaśnień oskarżonego, zeznaniach J. S.,

			<p>wiarygodnej części zeznań J. K., zeznaniach M. K., , a także treści zeznań złożonych przez oskarżonego (k.24-26,54-55).</p>
	<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
	<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>
	<p>1.</p>	<p>Niewiarygodna część wyjaśnień oskarżonego</p> <p>Niewiarygodna część zeznań J. K.</p> <p>Zeznania świadków wskazanych w akcie oskarżenia do odczytania – k.350</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której podał, że nie utrudniał bezprawnie postępowania przeciwko M. K., poprzez fałszywe oświadczenie, a następnie fałszywe zeznania.</p> <p>Twierdzenie takie jest niezasadne i sprzeczne z przebiegiem czynności procesowych w sprawie. Należy zwrócić uwagę, że na skutek stwierdzenia, że samochód w czasie wypadku</p>

proceeding J. K. caused, that it was examined for alcohol content in the exhaled organism, and M. K. was examined on this point only 2 hours later (k.8-9), moreover J. K. was detained on the spot of the occurrence of the traffic accident (k.37).

Does not deserve to believe that part of the statements of J. K., in which she did not admit to taking any illegal actions, so that her husband could avoid responsibility for the occurrence of the traffic accident. This part of the statements of this witness is contradictory to the statements of J. K. in which she described the true course of the occurrence. Moreover, this part of the statements of the witness analyzed is contradictory to the credible part of the explanations of the accused, the statements of J. S., M. K., A. P., and also the content of the statements submitted

			przez oskarżonego (k.24-26,54-55). Zeznania tych świadków nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż nie mieli istotnych wiadomości w sprawie lub zeznawali o zdarzeniach nie budzących wątpliwości.
1.3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	Ł. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Oskarżony jechał samochodem wraz z kolegą M. K., był świadkiem tragicznego zdarzenia drogowego, gdy M. K. potrącił kobietę przechodzącą przez jezdnię. Siła uderzenia, odrzucenie pieszej			

od samochodu i to, że nie poruszała się po potrąceniu wskazywało na to, że mogła ponieść śmierć na miejscu zdarzenia lub co najmniej doznała poważnych obrażeń ciała. M. K. zdenerwował się zdarzeniem, tym bardziej, że wiedział, że był nietrzeźwy. Postanowił spróbować uniknąć odpowiedzialności karnej, poprzez wskazanie, że samochodem w czasie wypadku kierowała jego żona J. K.. J. K. zgodziła się i przyjechała na miejsce zdarzenia przed funkcjonariuszami Policji. Oskarżony wiedział o porozumieniu między małżonkami K., postanowił potwierdzić ich wersję. Gdy na miejsce przybyli funkcjonariusze Policji, po zabezpieczeniu miejsca zdarzenia i upewnieniu się, że ofiary wypadku uzyskały możliwą pomoc lekarską, podjęli ustalenia kierowcy samochodu, który potrącił pieszą. Na pytanie funkcjonariusza Policji o to kto

kierował samochodem J. K. zgłosiła się i podała, że była to ona. Potwierdził to oskarżony. Na skutek wskazania sprawcy wypadku, Policja zbadła trzeźwość J. K. o godzinie 17.24 (k.9), a M. K. był zbadany dopiero o godzinie 19.58 (k.8). Ponadto J. K. została zatrzymana jako podejrzana o spowodowanie wypadku drogowego o godzinie 20.40 (k. 37), podczas gdy faktyczny sprawca tego wypadku M. K. został zatrzymany dopiero następnego dnia o godzinie 10.55 (k.50). Ponadto oskarżony był przesłuchany jako świadek w dniu zdarzenia i podał istotne okoliczności zdarzenia zgodnie z ustaleniami dokonanymi z M. K. (k.24-26). Działanie oskarżonego polegało na wprowadzeniu organów ścigania w błąd co do faktycznego przebiegu zdarzenia i utrudnianiu prowadzonego postępowania, poprzez ukierunkowania go na niewłaściwą osobę i umożliwienie

w ten sposób faktycznemu sprawcy uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony złożył fałszywe zeznania, a był pouczony o odpowiedzialności karnej z tym związanej.

Podkreślić należy, że zeznania te dotyczyły istotnych okoliczności poważnego zdarzenia drogowego i mogły spowodować uniknięcie odpowiedzialności karnej za zdarzenie o znacznym stopniu winy i społecznej szkodliwości.

Uwzględniając powyższe rozważania, wskazać należy, że do dnia 1 grudnia 2018 r. czyn oskarżonego powinien być kwalifikowany jako występki z art. 239 § 1 k.k. w zb. z art. 233 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Jednak nie można nie uwzględnić w niniejszej sprawie złożenia przez oskarżonego kolejnych zeznań w dniu 2 grudnia 2018 r. Oskarżony wówczas dobrowolnie odwołał swoje fałszywe zeznania i

wskazał faktyczny przebieg zdarzenia. Podnieść można, że oskarżony odwołał fałszywe zeznania w sytuacji, gdy świadek J. S. wskazał, iż M. K. stwierdził, że to on prowadził samochód w czasie zdarzenia (k.38v-40), ale gdyby oskarżony nadal brnął w kłamstwo lub twierdził, że nie pamiętał zdarzenia ustalenie prawdy w sprawie mogłoby nie być jednoznaczne. Złożenie przez niego zeznań odpowiadających faktycznemu przebiegowi zdarzenia z pewnością przyczyniło się do jednoznacznego wyjaśnienia sprawy. Jednocześnie oskarżony przywrócił naruszony porządek prawny i przyczynił się do uchronienia organów ścigania od dalszego prowadzenia postępowania przeciwko osobie, która nie spowodowała przedmiotowego wypadku. Należy zatem uznać, że oskarżony działał w warunkach

<p>określonych w art. 233 § 5 pkt 2 k.k.</p> <p>Odwołanie fałszywych zeznań następnego dnia po ich złożeniu i wyrażona skrucha, a jednocześnie brak istotnych błędów w dalszym postępowaniu wynikających z postawy oskarżonego, przemawia za uznaniem, że należy skorzystać z dyspozycji art. 233 § 5 k.k. i zastosować wobec oskarżonego instytucję nadzwyczajnego złagodzenia kary.</p>				
	<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
	Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	Ł. C.	I.	I.	<p>Okoliczności obciążające:</p> <p>- działanie umyślne, z zamiarem celowego utrudniania postępowania karnego,</p>

- znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu i winy oskarżonego,

- okazane lekceważenie porządku prawnego.

Okoliczności łagodzące:

- odwołanie fałszywych zeznań następnego dnia po ich złożeniu,

- działanie w sytuacji stresowej, wynikającej z tragicznego zdarzenia drogowego, który spowodował znajomy oskarżonego.

Uwzględniając powyższe, Sąd uznał, że karą adekwatną, sprawiedliwą oraz zdolną spełnić cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonego powinna być kara 300 stawek dziennych grzywny. Kara ta powinna przekonać inne osoby, które znalazły by się w sytuacji podobnej do oskarżonego do konieczności przestrzegania porządku prawnego.

Wysokość jednej stawki została ustalona na kwotę

			30 złotych, gdyż oskarżony ma stałe dochody i stabilną sytuację majątkową.
	1.Koszty procesu		
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	II.	Oskarżony ma stałe dochody i będzie mógł zwrócić poniesione na rozpoznanie sprawy koszty, które nie powinny być przerzucane na ogół podatników.	
	1.1Podpis		